

[Finansministeren.]

digt, at Omegnskommunerne i lovgivningsmæssig Henseende var anderledes stillet end selve Hovedstaden. Han fremhævede herunder bl. a., at Børnefradrag og Forsørgerfradrag er mindre i disse Omegnskommuner, der jo hører til Landdistrikterne, end de er i selve Hovedstaden. Han fremhævede ligeledes, at Indtægtsgrænsen for de Personer, der kan faa Rabatkort, ligger lavere i Omegnskommunerne, end de gør i København.

Jeg er paa det rene med, at her foreligger et Problem. Hvad angaar de skattemæssige Problemer, har de flere Gange været rejst og blev under en af mine Forgængere henvist til den Skattekommission, som jeg nu daarligt tør nævne her i det høje Ting uden samtidig at gøre opmærksom paa, at jeg allerede har udfoldet energiske Bestræbelser for at sætte Fart i dens Virksomhed. Hvad specielt angaar Ejendomsskatterne, som det ærede Medlem ogsaa nævnte, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at med Hensyn til Ejendomsskatterne til Staten er der ikke nogen Forskel. Her er jo et skattefrit Fradrag pr. Ejendom paa 10 000 Kr. og dernæst 2 000 Kr. for hver Lejlighed med Køkken, der findes i Ejendommen. Dette Fradrag er ens over hele Landet; der foreligger altsaa her ikke noget Problem. Der kan være en Forskel for Kommuneskatternes Vedkommende ogsaa ved Ejendomsbeskatningen, men det sorterer jo ikke under Finansministeriet.

Det ærede Medlem har dernæst rejst et andet Problem, nemlig Spørgsmaalet om Rationalisering. Jeg er paa det rene med, at en Rationalisering af den danske Produktion i høj Grad er ønskelig, og har ogsaa fremhævet det ved flere Lejligheder. Det er rigtigt, som det ærede Medlem siger, at der arbejdes med disse Problemer paa flere Hold. Jeg kunde til de Institutioner og Organisationer, det ærede Medlem anførte, føje en enkelt, nemlig Jydsk Teknologisk Institut, som har optaget et Rationaliseringsarbejde, som jeg havde den Fornøjelse at være med i, indtil jeg overtog mit nuværende Embede. Det er muligt, at Staten skal med i disse Bestræbelser, men jeg tror i øvrigt, at Erhvervslivet vil gøre vel i saa vidt muligt selv at vise et Initiativ. Jeg hører til dem, der mener, at det private Initiativ skal have Lov til at raade, men saa bør det private Initiativ ogsaa virkelig vise, at det forstaar at raade. Hvis der fra Erhvervslivets Side kommer Anmodninger til Staten om at støtte de Bestræbelser, der er i Gang, eventuelt om Hjælp til at koordinere Bestræbelserne fra forskellig Side, saa vil jeg i høj

Grad støtte noget saadant. Men jeg tror, at det private Erhvervsliv selv skal tage fat, for det er nu engang af stor Værdi, at de, der staar ude i Arbejdsmarken og har de direkte Erfaringer, især gaar i Spidsen.

Hvad derimod angaar Rationalisering af Statens egne Virksomheder, som det ærede Medlem ogsaa anførte, saa er jeg paa det rene med, at her tilkommer Initiativet Staten, og det vil vel i første Række sige Finansministeriet, der jo har det finansielle Ansvar for hele Statsadministrationen. Det er ogsaa min Opfattelse, at vi paa dette Omraade maa tage et systematisk Arbejde op i de nærmest kommende Aar. Der har fundet en stærk Udvidelse af Statsadministrationen Sted under Krigen, noget er bygget op hurtigt fra Tilfælde til Tilfælde, og man maa naturligvis overveje, om det nu ogsaa altid er rationelt. Jeg tror imidlertid, at man paa visse af disse Omraader skal have en lille Smule Taalmodighed. Det kunde nemlig tænkes, at en Del af disse nye Administrationer i større eller mindre Udstrækning skal afvikles — det er jo den mest effektive Form for Rationalisering —, saa inden man gaar alt for dybt i disse Ting, tror jeg, man skal se at faa et Overblik over, hvor meget f. Eks. af den meget omfattende Kontrol, Direktoratet for Vareforsyning har under sig, der kan afvikles. Naar man har lidt større Klarhed derover, kan man gaa videre med Rationaliseringsbestræbelserne. Vi er i Finansministeriet i Færd med at undersøge de Fremgangsmaader, man her i Landet og i Udlandet er inde paa med Hensyn til dette Rationaliseringsarbejde, og haaber med Tiden ogsaa at kunne anvende dem paa den danske Stats Administration.

I Aftenmødet i Gaar blev der af de ærede Medlemmer Hr. Alfred Jensen og Hr. Kristen Amby rejst visse Spørgsmaal vedrørende den nye Tjenestemandsdømstol. Der blev af begge de ærede Medlemmer fremdraget visse af de Domme, som denne Dømstol har afsagt, idet man fandt, at de paa en eller anden Vis var uheldige. Jeg finder det ikke rigtigt at gaa nærmere ind paa disse enkelte Domme, men skal sige, at denne Dømstol jo kun har virket i kort Tid, og det er derfor rimeligt, at man endnu ikke har kunnet bedømme, om dens Virkninger har været helt efter Hensigten. Det ærede Medlem Hr. Alfred Jensen brugte i Forbindelse med Dømstolen den Vending, at Dommene ikke var faldet ud efter Forventning. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem med dette udtrykker, at de ikke er faldet ud efter det, der havde været Lovgivningsmagtens Hensigt, dengang Lo-